

జిత్త పట

బాలదండ హోరళామత్తిదే. దేహలిగే హోరఁచవనన్న తడెదు నిల్లిసుక్కదే. 'క్షీ హోత్తు కుంతు హోగు' ఎన్నువ గణతియి మాతన్న పూతిఁగొళిచలాగద తళమళ్ళదల్లి ఎద్ద హోరదుత్తునే. 'స్తువనన్న ఎల్లి యో నోదిద్దేనే అవను యారు ఎందు తిథిదు అవన అమృగ్నిగే సావిన సుద్ది ముట్టిసబేకు'. ఇదే అవన అస్తిత్వవనన్న ముదుకిఁఁశ్శవ దారియాగియు కాణుత్తదే.

హేగే మరద కోంబియ మేలి హోరళ్తిరువ హరిద హగ్గ పురుషానన్న హేగే సుత్తికేఁండితు ఎంబుదన్న నిదేఁశకరు బావియ కంబిద మేలి సుత్తిట్టిరువ హగ్గవన్న కాఁఁసుప మూలశ సూచిసుత్తారే. ఆడహోరఁరే గుసరాగువ, మనద కణ్ణీరెదు నోఁదిరష్టే కాణువ ఇంధ కలవు ప్రతిమెగళు చిత్తుదుద్దక్కు బరుత్త హోగుత్తవే. కథఫనవన్న ఇస్తమ్ము డట్టపాగిసుక్కత్తవే. హయ్యు—సావు, కోనేఁమోదలుగళన్న మత్తే మత్తే ముఖాముఖియాగిసి అవగశ అధికవన్న, అవు మనుషున్న, అవను కట్టిద సమాజవన్న నియుత్తిసుప బగోయు బహుసూక్ష్మవారి పరిక్షేసుక్కలే సినిమా బేళీయుత్తదే. ఇదశ్శే ఇన్నోందు ఉదాహరణే పురుషా, అపరిజిత శవవన్న ముదుకిఁందు ఆస్తుత్తే హోక్కరే మందబేళినల్లి మగు ఆళువ సద్ద అవనన్న హింబాలిసుక్కదే. శవాగారవన్న తేగదరూ మృతదేవద కేళగే హిగొసుగళ కళ్ళబర.

'తోళ్ళిలంగదియుల్లి బోంబు తుంబా అగ్గ;

జాతకమధి నిరత ఈ పురోజుకించుప్ప అపరప్పయోగదలి పారంగత'

(గోపాలకృష్ణ అడిగే 'భూమిగిత' కెవెయింద)

★ ★ ★

'ఇవను తబలా కలావిద హరియల్లవే?' స్వేహితసేమొళ్ళ మృతదేవవన్న గుత్తిసుత్తునే. అల్లి ది శురువాగుత్తదే ముదుకాట. అవన స్వేహితర్నోల్ల ఎడతాకువుదు. అవరు బందు శవవన్న నోఁడువుదు... 'ఇవను ద్రుమా బారిసుక్కిద్ద చోణి అల్లవే?', 'నమ్మ హరియల్లవే?' 'నమ్మ హరి ఆక్కుక్కే మాడికొండనే?...'

ఎల్లరూ తావు కండ హరియున్న ననిషికొళ్ళత్తుల్ల లే హోగుత్తారే. ఒచ్చ మనుషుగే ఎమ్మ అపతాగుళ్లి?... తబలా కలావిదనాగి మృదంగ బారిసువవనాగి ద్రుమా బారిసువవనాగి, ప్పోలేసర క్షుయుక్కే నడుగుత్త మాలేయుల్ల కూత పుక్కలనాగి, ప్పోలేనా స్వేచ్ఛనా మేలి డాళ మాడి శశ్మత్త కదియువ దాళకోరనాగి, జూబుకోర, మాదక్కుసంయాగి, సంగీతద ఆరాధకనాగి, చెళవళికారనాగి.. ఆరికొండ హరియెంబువవను ఒచ్చనే? ఒచ్చరే? నారారే?.. అవను మనుషునే? ఎల్లర మనసోళగే ఉరిదు ఆరిమోద దిపమే? నమ్మదే ఎదెయ నడువల్ల ముళుగిమోద ద్విప్పమే?

హరి ఎంబువవ తిరికొండ స్థల వయనాడోనిద అవన మనే ఇరువ కోళ్ళియవరేగిన ప్రయాణివన్నే చిత్తుద క్షున్నన్న ఆగిషికొండిద్దారే నిదేఁశక జానా అప్పకాం. దారియుద్దక్కు అవన స్వేహితర, ఒడుసాగిగఁ మనేగి సావిన సుద్ది హేళ